

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผู้วิจัยขอแนะนำ การสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในระดับปริญญาตรี ภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นเรียนปีที่ 1 - 5 ปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งสิ้น 5,817 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 - 5 ปีการศึกษา 2554 จาก 10 คณะ คือ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมฯ โครงการจัดตั้งคณะอัญมณีศาสตร์ฯ คณะวิทยาศาสตร์ฯ โครงการจัดตั้งคณะวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะนิติศาสตร์ โครงการจัดตั้งคณะนิเทศศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 374 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ ซึ่งประกอบด้วย เพศ ชั้นปีและคณะที่ศึกษา จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 9 ข้อ ด้านกิจกรรมกีฬา จำนวน 9 ข้อ ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์จำนวน 10 ข้อ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จำนวน 8 ข้อ ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์จำนวน 9 ข้อ รวมข้อคำถาม จำนวน 45 ข้อ แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ ไคเคิร์ต (Likert, 1932 : 1) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ได้ค่า IOC = 0.67

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 374 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไปทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
3. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ใน 5 ด้าน ได้แก่ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยรวมวิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบที (T – test) ส่วนชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชาศึกษาใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD (Least Significant Difference)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี สามารถสรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์

ในเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เมื่อพิจารณาในภาพรวมตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 189 คน (ร้อยละ 50.5) เป็นกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 92 คน (ร้อยละ 24.6) และเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 125 คน (ร้อยละ 33.4)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.1 การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมกีฬาและด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์มีความคิดเห็น ($\bar{X} = 4.12$) ด้านกิจกรรมวิชาการและด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.11$) และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.10$)

2.1.1 ด้านกิจกรรมวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ ($\bar{X} = 4.21$) รองลงมา ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ใหม่และสถานการณ์ใหม่ๆ เพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.05$) เป็นลำดับสุดท้าย

2.1.2 ด้านกิจกรรมกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านน้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถอย รู้จักการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมา ได้แก่ ปลูกฝังความมีระเบียบ วินัย เคารพกฎกติกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกจิตใจให้เข้มแข็งอดทน ($\bar{X} = 4.02$) เป็นลำดับสุดท้าย

2.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 4.29$) รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 4.02$) เป็นลำดับสุดท้าย

2.4 ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ได้ดังนี้ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงานบูรณศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.20$) และช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 4.05$) เป็นลำดับสุดท้าย

2.5 ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำงานกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.14$) และส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้หลักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.03$) เป็นลำดับสุดท้าย

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

3.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

3.3 นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและในแต่ละด้านอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มีนโยบายในการดำเนินกิจกรรมตามกรอบวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมวิชาการด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้การเสียสละเพื่อส่วนรวมและความพร้อมในทุก ๆ ด้านเพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย ดังที่ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (2547 : 1 - 4) ที่ได้กำหนดรูปแบบการพัฒนานักศึกษาโดยไม่ได้เน้นการเรียนรู้ทั้งภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว แต่เน้นการสร้างโอกาสการเรียนรู้ทั้งภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ จึงได้กำหนดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านความรู้ความสามารถในทางวิชาการ ด้านทักษะและความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ ด้านเจตคติ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ในการกำหนดรูปแบบกิจกรรมได้ให้มุมมองแง่คิดและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอันจะส่งผลให้นักศึกษามีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาและช่วยให้นักศึกษาได้มีหลักคิดในการพัฒนาตนเอง ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม รู้จักการทำงานอย่างเป็นระบบ รู้จักการสร้างสามัคคีในหมู่คณะ การปรับบุคลิกภาพ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รู้จักบทบาทของการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เข้าใจตนเองและผู้อื่น มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ กล้าคิดกล้าแสดงออก รู้จักมุ่งพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีจิตสำนึกที่ดี รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น มีความซื่อสัตย์และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นสอดคล้องกับงานวิจัยของฝากจิต คุนรัตน์ (2545 : 84 - 86) ที่ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาตามความคิดเห็นของคณะกรรมการนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่า การจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ นักศึกษาคำนึงถึงกิจกรรมที่จัดต้องเกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การได้แลกเปลี่ยนความรู้กับรุ่นพี่ เพื่อนและน้องที่เป็นนักศึกษาทั้งในขณะเดียวกันและตอบสนองโดยสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา จึงทำให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก ประกอบกับมหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อการจัดและดำเนินกิจกรรมสอดคล้องกับงานวิจัยของสทสววรรษ ผลอรรถ (2551: 65) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านกิจกรรมวิชาการผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ ($\bar{X} = 4.21$) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ใหม่และสถานการณ์ใหม่ ๆ เพื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$) และส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.15$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความรู้และทักษะด้านวิชาการอย่างมีคุณภาพ โดยเรียนรู้จากกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรมเรื่องที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อนักศึกษา และเรื่องที่นักศึกษาสนใจ อาทิ เช่น การปรับบุคลิกภาพเพื่อสร้างความมั่นใจภาวะความเป็นผู้นำทักษะ การพูดในที่สาธารณะ ทักษะทางสังคม ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ (EQ) การจัดอบรมฯ เทคนิค การสมัครงาน การสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น ดังที่ จีรวัฒน์ วีรังกร (2546 : 3 – 4) ได้กล่าวไว้ว่า การเข้าร่วมกิจกรรม ทำให้นักศึกษาได้มีโลกทัศน์กว้างมากขึ้น นักศึกษาได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ทำให้นักศึกษาได้แก่งัดหลากหลายมุมมองและรู้จักตนเองมากขึ้น ทำให้สามารถประเมินตนเองได้ มีทักษะด้านการพูดการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น รู้จักแบ่งเวลาได้อย่างเหมาะสม สามารถควบคุม อารมณ์ของตนเองได้ รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสทศวรรษ ผลอรรถ (2551: 66) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านกิจกรรมกีฬาผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านน้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.23$) ปลุกฝังความมีระเบียบ วินัย เคารพกฎ กติกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 4.20$) ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของนักศึกษา ($\bar{X} = 4.17$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้น และส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักในความสำคัญของกิจกรรมกีฬาโดยจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพ จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างทักษะและประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้ออกกำลังกายเรียนรู้กฎกติกา มารยาทเพื่อให้เกิดพัฒนาการในทุกด้านและนำมาซึ่งความพร้อมในการเรียนและปฏิบัติงาน เช่น การแข่งขันกีฬาสวนบ้านแก้วเกมส์กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยกีฬามหาวิทยาลัยราชภัฏ เขตภูมิศาสตร์ ภาคกลาง เป็นต้น ดังที่ สมชาย ไกรสังข์ (2540: 2-7) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมกีฬา ซึ่งอยู่ ภายใต้การจัดการและการดำเนินการที่ถูกต้องจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ

สามารถปรับตนให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี เช่น ด้านลักษณะประจำตัวจะส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความกล้า ความคิดริเริ่ม ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับลักษณะในหมู่พวกเขาจะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจ มีความสุภาพ มีความร่วมมือกันมีความซื่อสัตย์สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา เคารพในสิทธิผู้อื่น เสียสละประโยชน์ส่วนตนและเป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถรู้พฤติกรรมของผู้ที่มีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี เพื่อจะช่วยเหลือ แก้ไขให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นที่ปรารถนาของคนในสังคมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2525 : 80) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคิดว่าเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยสามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม ($\bar{X} = 4.29$) ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพิ่มเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน ($\bar{X} = 4.14$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะและเสียสละเพื่อส่วนรวมได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในที่ห่างไกลความเจริญขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกโอกาสในการศึกษาฯลฯ นักศึกษาจึงอาสาเข้าไปพัฒนาสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โครงการสร้างป้ายบอกทางมาวัดกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบทการอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น ดังที่ สำเนาวัชรศิลป์ (2538: 128) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมพัฒนาสังคมเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคม โดยเฉพาะชนบทเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษา เป็นผู้นำที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดีโดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น มีเหตุผล รอบคอบ และอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุวัฒน์ ปรีอปรัง (2548: 66) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการ

จัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิตพบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมผลการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามลำดับแรก ได้แก่ ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.25$) ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.20$) และส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 4.12$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของไทย โดยมีกองพัฒนานักศึกษาและสำนักศิลปวัฒนธรรมฯ มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมในรูปแบบของการอนุรักษ์จัดขึ้นทั้งงานภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยนอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านนี้ตลอดจนการทำนุบำรุงศาสนาที่มีสถาบันวัฒนธรรมมงคลเฉลิมพระเกียรติ ได้รวบรวมค้นคว้าวัฒนธรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิมและการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น อบรมจริยธรรมนักศึกษา โครงการแห่เทียนพรรษา โครงการจัดทำบอร์ดลูกกตัญญูร่วมทำบุญทอดผ้าป่าสามัคคี เป็นต้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยและนักศึกษาอาจมองว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความสามัคคีเกิดความรักและภาคภูมิใจศิลปวัฒนธรรม ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2545 : 1) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาช่วยเสริมเติมเต็มให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจรรย์ญาณ เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรมและสุขภาพพลานามัยดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรกช ศิริ (2536 : 116) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ผลของการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามีระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย สามลำดับแรก ได้แก่ ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ ($\bar{X} = 4.22$) ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.14$) และส่งเสริมให้นักศึกษามีความผูกพัน ความรัก ความศรัทธาและความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษา

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ($\bar{X} = 4.11$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาด้วยการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษาเกิดความรักความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยหรือระหว่าง นักศึกษาในคณะหรือรุ่นที่กับรุ่นน้องและมีความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ตลอดจนการส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้ ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 ก : 8) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวนิสิต นักศึกษา ให้ใช้เวลาว่างเป็นประโยชน์ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริมค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของหวัน วงศ์แก่นท้าว (2548 : 81) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตพบว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วย กับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาอยู่ใน ระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่มีเพศ ชั้นปี คณะที่ศึกษา อภิปรายผลดังนี้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่มีการจำกัดเพศและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทั้งชาย และหญิง โดยจะเห็นว่านักศึกษาชายและหญิงต่างก็เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรม ต่างๆดังกล่าวทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติซึ่งกระบวนการนี้ทำให้นักศึกษาได้มี ประสบการณ์ได้พัฒนาศักยภาพหลาย ๆ ด้านก่อให้เกิดทักษะความรู้และประสบการณ์แก่นักศึกษา พัฒนาบุคลิกภาพมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมนักศึกษาที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทำให้นักศึกษา ได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาในห้องเรียนและทำให้นักศึกษาได้เปลี่ยนบรรยากาศ และอิริยาบถต่างๆ จึงทำให้นักศึกษาทั้งชายและหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่แตกต่างกัน ดังที่มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (2547 : 2) ที่กล่าวไว้ว่า นักศึกษาทุกคนควรเข้าระบบ การเรียนรู้รูปแบบใหม่ คือ ต้องเรียนตามหลักสูตรการศึกษาที่กำหนดไว้ในแต่ละสาขาวิชาและเข้าร่วม กิจกรรมส่วนกลางที่กำหนดขึ้นที่มหาวิทยาลัย ได้จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็น บัณฑิตที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสทศวรรษ ผลอรรถ (2551: 80 - 81) ได้ทำการศึกษา เรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาทุกชั้นปีต้องเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น และนักศึกษาส่วนใหญ่ตระหนักและเข้าใจถึงความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรม เพราะกิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ก็เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ด้านวิชาการ ได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ พัฒนาด้านน้ำใจของนักศึกษา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม มีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เกิดความสามัคคีอันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ ดังที่ หลุยส์ ฟูกลักซ์ (2525 : 36) กล่าวว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเพราะนักศึกษาเห็นความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้นว่าเป็นการพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นที่จะเรียนรู้การอยู่ในสังคม มีความรับผิดชอบ ได้ฝึกคิดและตัดสินใจให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน และเพื่อพัฒนาความสามัคคีในหมู่คณะ ขณะที่ ทองเรียน อมรัชกุล (2525: 39) กล่าวว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเอง เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในลักษณะที่สูงมาก สำหรับในกลุ่มนักศึกษาด้วยกันเองจะมีความคิดเห็นแตกแยกออกไปน้อยมากกล่าวคือมีความคิดไปในแนวเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ มีค่านิยมคล้ายคลึงกันและทุกคนจะมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาพวกนี้มีแนวโน้มที่จะหันความสนใจออกไปจากมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่ไม่สนใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของนิสิตรวมทั้งไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนิสิตด้วยกันเอง โดยส่วนใหญ่แล้วจะสนใจกับเรื่องส่วนตัวเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตภายหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมนัส นิลสวัสดิ์ (2547 : 76) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เกินไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตไม่ว่าจะอยู่ชั้นปีใดต่างก็ให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต เพราะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง อีกทั้งมหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมในทุกประเภทอย่างทั่วถึง โดยไม่ได้จัดกิจกรรมที่เน้นเฉพาะนิสิตกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและช่วงห่างของอายุของนิสิตในแต่ละชั้นปีไม่ต่างกันมาก

2.3 นักศึกษาที่สังกัดคณะที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ไม่ได้เน้นเฉพาะคณะใดคณะหนึ่งแต่จัดให้นักศึกษาโดยทั่วไปได้เข้ามามีส่วนร่วมรับประโยชน์และประสบการณ์ไปพร้อมๆ กัน ทำให้

นักศึกษาทุกคณะได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมไม่แตกต่างกัน ดังที่ บุรุษชัย จงกลณี (2525 : 78) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรม ที่สถานศึกษาหรือนักศึกษา จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออก ซึ่งความสนใจ และสามารถทำให้เกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547 : 55) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษา ในคณะวิชาที่ต่างกันมีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและใน แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าลักษณะของกิจกรรมที่จัดไม่ได้เน้นสำหรับคณะวิชาใด โดยเฉพาะแต่เป็นการจัดกิจกรรมสำหรับนิสิตโดยทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านกิจกรรมวิชาการ เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้ได้รับการพัฒนาในด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวิชาการต่อเนื่องและมีความหลากหลายตรงกับความสนใจ ของนักศึกษามีการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึง ควรส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรม ด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อฝึกกระบวนการคิดและทักษะจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ควรจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมให้มีความน่าสนใจมากขึ้น
2. ด้านกิจกรรมกีฬา เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้ได้รับการพัฒนาในด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัย ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอ ต่อความต้องการของนักศึกษา ควรมีกิจกรรมด้านกีฬาที่หลากหลายและมีการวางแผนงานเพื่อเตรียม ความพร้อมก่อนการแข่งขันสิ่งสำคัญคือควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง
3. ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้ได้รับการพัฒนาในด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมปลูกจิตสำนึก นักศึกษาให้สนใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ควรให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนี้

นอกจากจะพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้ว ยังสร้างประสบการณ์ตรงให้กับนักศึกษา ได้เรียนรู้ถึงสภาพที่แท้จริงของสังคม รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความสามัคคี และมีความเสียสละ

4. ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านวิชาชีพ มหาวิทยาลัย ควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันสำคัญ และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นต้น มีการสอดแทรกคุณธรรมเพื่อนำมาปรับใช้ในชีวิต และปลูกฝังค่านิยมที่ดีด้วยการจัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมแก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาใกล้ชิดกับศาสนา มากขึ้น และกิจกรรมที่จัดควรมีการประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบอย่างทั่วถึง

5. ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพ ยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ปลูกฝังความสามัคคี โดยให้นักศึกษาทุกคน มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม มีการวางแผนและประสานงานที่ดี จากสโมสรนักศึกษาเพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีความน่าสนใจ และควรจะมีการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ให้มีความน่าสนใจ เพื่อให้นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึง ซึ่งนอกจากจะได้รับความรู้และทักษะที่ดีแล้วยังสร้างความประทับใจให้กับนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมอีกด้วย ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา เช่น เสียตามสายที่ทั่วถึงทุกคณะ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.2 ควรศึกษาทัศนคติของผู้บริหารอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.3 ควรศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

2.4 ควรศึกษารูปแบบ ลักษณะการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของนักศึกษา

2.5 ควรศึกษาการได้รับประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี